

ΕΤΟΣ 59ο

24 Ἀπριλίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (3021)

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ἀδελφοί! Τό παμπερικτικό δόγμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μνηύεται σήμερα σέ κάθε λειτουργική στιγμή τῆς πασχαλινῆς πανδαισίας. Ἡ σοφία τῶν Πατέρων μας ἐπέλεξε τήν ἀρχή τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νά ἀναγινώσκειται «ἐπ' ἐκκλησίαις» κατά τή θεία Λειτουργία τῆς «πανεόρτου ταύτης καί σωτηρίου νυκτός». Βεβαίως τοῦτο συμβαίνει ὄχι τυχαία, καθώς στίς λίγες αὐτές, μά τόσο μεστές γραμμές, ὁ εὐαγγελιστής Λουκάς, συγγραφέας τοῦ βιβλίου τῶν Πράξεων, ὁροθετεῖ τήν πασχάλια μέχρι τήν ἁγία Πεντηκοστή περίοδο, τήν κατ' ἐξοχήν ἀναστάσιμη στόν λειτουργικό χρόνο καί τή πατρευτική ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπό τήν ἐπόμενη Κυριακή τοῦ Ἀντίπασχα ἐγκαινιάζεται ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀρχίζει δηλαδή νά ἀνακυκλῶνεται ὁ ἐβδομαδιαῖος κύκλος ἑορτασμοῦ της ὡς βάσης καί κέντρου ὁλόκληρης τῆς Πατρείας, καί συνάμα διαζωγραφίζεται ὁ τρόπος βίωσης τοῦ χρόνου τῆς ζωῆς πού γιά τόν χριστιανό δέν μπορεῖ παρά νά ταυτίζεται μέ τή λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας.

Τό κάθε δόγμα, ὡς αὐθεντική ἀλήθεια στήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας, δέν ἔχει διατυπωθεῖ ἀσφαλῶς γιά νά ἐξυπηρετεῖ τήν ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας ἢ νά ἐμπλουτίζει τό ἀντικείμενο τῆς δογματικῆς σέ ἐπίπεδο ἀκαδημαϊκό· τό κάθε δόγμα, καί μάλιστα κατ' ἐξοχήν τό δόγμα τῆς Ἀναστάσεως, ἔχει υἱοθετηθεῖ συνοδικῶς, διότι ἔχει ὑπαρκτικές καί ὄντολογικές συνέπειες στή ζωή τῶν πιστῶν ἀνθρώπων. Δέν εἶναι καθόλου τυχαῖο ὅτι ἀρχαῖοι καί καινοφανεῖς αἵρετικοί, μηδενιστές, ἄθρησκοι, ἀγνωστικιστές, αὐτό πού πηλέμψαν καί πηλεμοῦν ἡσσωδῶς καί μανιωδῶς ἀμφισβήτησαν, αὐτό πού χλεύασαν καί ἀρνήθηκαν εἶναι τό δόγμα τῆς Ἀναστάσεως, διότι γνώριζαν καλά αὐτό πού ὁ Παῦλος σημειώνει· «εἰ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν».

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. α' 1-8)

Ὁ ἀναστάς Κύριος

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὦ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱερουσαλύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Οἱ δωρεές τῆς Ἀναστάσεως

Διότι, ἂν ἐξέλιπε ἡ προοπτικὴ τῆς συναναστάσεως τῶν πάντων πού ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εὐαγγελίζεται, ἐάν δὲν εἶχε συντριβεῖ ὁ θάνατος καὶ δὲν εἶχε καταργηθεῖ τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τί θά ἦταν ἄραγε ἡ ζωὴ μας; Μιά ἀπέραντη κοιλάδα κηλυθμῶνος, θλίψεων, στεναγμῶν, μέ ἐλάχιστες στιγμές χαρᾶς καὶ ἀτέλειωτες περιόδους δοκιμασίας. Ὁ κόσμος ἀνέκαθεν ἐπιθυμοῦσε καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐπιβάθῃ ἐπὶ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων τὸ δικό του κριτήριο· τὸ φτωχὸ κριτήριο τοῦ παρόντος χρόνου πού τόσο εὐκόλῃ γίνεται παρελθόν. Ὁ ἀναστάς Χριστός «κρεῖττόν τι περὶ ἡμῶν προβλεψάμενος» ἀπλώνει τὸ χέρι στὸν ἀνθρώπο πού πιστεύει καὶ τὸν βοηθεῖ νὰ περάσει ἐπὶ τὴν ἀντίπερα ὄχθη, ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται ἡ χαρὰ τῆς κοινωρίας τῶν προσώπων, ἐπὶ τὴν ἀνέσπερη ἡμέρα τῆς Βασιλείας τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· τὸν προτρέπει νὰ πιστέψῃ ὅτι αὐτὴ ἡ Βασιλεία «ἐντὸς ἡμῶν ἐστὶ» καὶ ἔτσι νὰ προχωρεῖ ἐπὶ τὴν σκοτὰ δια αὐτῆς τῆς ζωῆς φωταγωγούμενος ἀπὸ τὸ ἰληρὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ δικὴ μας εὐθύνη ὡς τέκνων Θεοῦ ἀναστάντος

«Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ» ἦταν ἡ ἀπάντησις πού ὁ Χριστὸς ἔδωκε στοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, οἱ ὅποιοι ἔχοντας συγκεχυμένη εἰκόνα περὶ τῆς βασιλείας τῆν ὁποία ὁ Χριστὸς κομίζει, ἀποροῦσαν θέτοντας ἐρωτήματα ἐπὶ τὸν Διδάσκαλο. «Δὲν εἶναι δικό σας γνῶρισμα, δικὴ σας ιδιότητα νὰ γνωρίζετε» τὸ πότε, τὸ πού καὶ τὸ γιατί τοῦ Θεοῦ. Διότι ἀπλᾶ δὲν μπορεῖτε μὲ τὴ δικὴ σας πεπερασμένη λογικὴ οὔτε νὰ κατανοήσετε, οὔτε νὰ ἀντέξετε αὐτὰ πού ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ σᾶς ἀποκρύπτει. Ἐμπιστευθεῖτε αὐτὴν τὴν πατρικὴν πρόνοια, χαρεῖτε τὴν δωρεὰ τῆς ἀποκαλύψεως

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Εἰς τό πρῶτον βιβλίον, ὦ Θεόφιλε, ἐμίλησα δι' ὅλα, ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἄρχισε νά κάνη καί νά διδάσκῃ, μέχρι τῆς ἡμέρας πού ἀνελήφθη, ἀφοῦ ἔδωκε διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐντολάς εἰς τοὺς ἀποστόλους, πού εἶχε διαλέξει. Εἰς αὐτοὺς παρουσιάσθηκε ζωντανός μετὰ τὰ πάθη του μέ πολλὰς ἀποδείξεις, διότι ἐπὶ σαράντα ἡμέρας παρουσιάζετο εἰς αὐτοὺς καί μιλοῦσε διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Καί καθ' ὃν χρόνον τοὺς συνανεστρέφετο, τοὺς παρήγγειλε νά μὴ φύγουν ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀλλὰ νά περιμένουν τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Πατέρα, τὴν ὁποίαν, εἶπε, “Ἀκούσατε ἀπὸ ἐμέ, ὅτι ὁ μὲν Ἰωάννης ἐβάπτισε μέ νερό, ἀλλὰ σεῖς θά βαπτισθῆτε μέ Πνεῦμα Ἅγιον, ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες”. Ὅταν λοιπὸν ἦσαν συγκεντρωμένοι τὸν ἐρωτοῦσαν, “Κύριε, μήπως αὐτὸς εἶναι ὁ καιρὸς πού θά ἀποκαταστήσῃ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἰσραὴλ;”. Αὐτὸς δέ τοὺς εἶπε, “Δέν εἶναι δική σας ὑπόθεσις νά ξέρετε τοὺς χρόνους ἢ τοὺς καιροὺς, τοὺς ὁποίους ὤρισε ὁ Πατέρας κατὰ τὴν δικὴν του ἐξουσίαν, ἀλλὰ θά λάβετε δύναμιν, ὅταν ἔλθῃ τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐπάνω σας, καί θά εἴσθε μάρτυρες μου εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καί εἰς ὀλόκληρην τὴν Ἰουδαίαν καί Σαμαρείαν καί μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

του καί γνωρίζετε ὅτι θά γίνετε μετὰ τὸν φωτισμὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος «ἐν τε Ἱερουσαλήμ καί ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καί Σαμαρείᾳ καί ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» μάρτυρες δικοί μου, τοῦ κηρύγματός μου, τῶν θαυμάτων, τοῦ Πάθους, τοῦ Σταυροῦ, τοῦ Τάφου καί τῆς Ἀναστάσεώς μου».

Κατὰ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, διὰ τῶν μυστηρίων τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καί δὴ τοῦ ἱεροῦ Χρίσματος, λάβαμε δύναμιν «ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ἡμᾶς» καί καλοῦμαστε νά κηρύξουμε «Ἰησοῦν Χριστόν, καί τοῦτον ἐσταυρωμένον» καί ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὅχι τόσο μέ τὸν λόγον ὅσο μέ τό παράδειγμα τῆς ζωῆς μας, σέ ἕναν κόσμον κουρασμένο ἀπὸ ξύληνα καί ἀνέξοδα λόγια πού δέν γεννοῦν, ἀλλὰ ἀντίθετα πνίγουν τὴν ἐλπίδα. Πιστεύουμε στὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καί τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὸν ἐσωτερικὸν μας ἀνακαινισμό πού, ἂν εἶναι ἀληθῆς, κηρύττει ἄνευ λόγων στὸν κόσμον ὅτι ἀληθῶς ἀνέστη Χριστός.

Ἀρχιμ. Α. Α.

24 Ἀπριλίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ.

«Ἡ ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ».

Ἦχος: — – Ἑωθινόν: — – Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 1-17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 1 Μαΐου 2011. Ἀντίπασχα (τοῦ Θωμᾶ).

Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ' 19-31.

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι»

Μέσα στίς συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας μας καί μάλιστα στό μυστήριο τῆς θ. Εὐχαριστίας ὁμολογοῦμε δύο χιλιάδες χρόνια: «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος ἐρωτᾷ: ἀφοῦ τό γεγονός αὐτό ἔγινε πρῖν ἀπό δύο χιλιετίες, ἀφοῦ ἀδύνατο νά τό ἔχουμε δεῖ ἐμεῖς, ὅπως τό εἶδαν οἱ Ἀπόστολοι, μήπως τότε λέμε ψέματα; Κι ἀπαντᾷ ὁ ἴδιος: Ὅχι φυσικά. Βλέπουμε «ὡς ἐν ἐνί ἐκάστῳ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἐγγινομένης, δηλονότι τῆς Χριστοῦ ἀναστάσεως». Σέ κάθε ἕναν ἀπό μᾶς καί σέ κάθε ὥρα ἐνεργεῖται τό μυστήριο τῆς ἐγέρσεως τοῦ Κυρίου. Μέσα στήν ψυχή μας ἀποκαλύπτεται ὁ Χριστός μέ τίς λαμπροφώρες ἀστραπές τῆς θεότητός του.

Μέ τά μυστήρια λοιπόν τῆς Ἐκκλησίας μας καί μάλιστα τῆς θ. Εὐχαριστίας ζοῦμε τό μεγάλο αὐτό γεγονός, «τόν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλομεν καί τήν Ἀνάστασιν ὁμολογοῦμεν». Γι' αὐτό καί δέν πρέπει γιά κανένα λόγο νά ἀπουσιάζουμε ἀπό τίς λατρευτικές συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας μας, γιά νά μὴν πάθουμε ἐξαιτίας τῆς ραθυμίας καί τῆς προσκόλλησής μας στή γῆνα ὅ,τι ἔπαθε ὁ Θωμᾶς, πού δέν ἤλθε στήν ὥρα του. Ὁ Θωμᾶς ὅσο ἦταν μόνος του, ἀστόχησε στήν ἀλήθεια τῆς Ἀναστάσεως, ἐνῶ ὅταν ἦταν μέ τούς ἄλλους μαζί, εὐτύχησε νά δεῖ τόν Ἰησοῦ. Ἡ σύναξη τῆς Λειτουργίας μᾶς προφυλάσσει ἀπό τά ἀτοπήματα καί μᾶς κάνει νά ζήσουμε τά ἀναστάσιμα βιώματα.

Τό παγκόσμιο χαρμόσυνο μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, πού εἶναι καί μήνυμα τῆς δικῆς μας ἐγερσης, «τῶν κάτω κειμένων», δηλ. τῶν ἁμαρτωλῶν, ἄς τό ζήσουμε πρῶτα ἐμεῖς καί ἄς τό μεταφέρουμε καί πρὸς τά ἔξω κυρίως μέ τή ζωή καί ἔπειτα μέ τά λόγια μας. ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ – ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ.

(Ἀπό τό βιβλίον τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, «Ὁ ἐπίοσιος ἄρτος», τοῦ Σεβ. Μητρ. Ἐδέσσης Ἰωὴλ Φραγκάκου)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀτικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr